AYLIK ÇOCUK MECMUASI
ARALIK -1967 YIL- 6- SAYI-70 100 Krş

ÇOCUK YUVASI
AYLIK ÇOCUK MECMUASI

Türk Ticaret Bankası
Kültür Yayın Ltd. Ort. adına
Sahibi: NAFİZ ERGENELİ

Hazırlıyan ve Yazı işlerini
fiilen idare eden:
NURAN D. ŞENER

TELEFON: 44 06 26

Resim işleri:
ALİ AKTAŞ

Basıldığı yer:
DURAN OFSET Matbaası

İDARE: Kültür Yayın Ltd.
Ort. Türk Ticaret Bankası
Galatasaray - İstanbul

ABONE: Yıllık abone bedeli 10 Liradır. Bütün Türk Ticaret Bankası Şubelerinde abone kaydedilir. Banka Şubesi olmayan yerde abone olmak isteyenler mecmuanın adresine 10 Lira göndererek abone olabilir.

Kapak Resmi:
Zeynep Tezel
Fotoğraf: H. ŞARMAN

ÇOCUK YUVASI
TÜRK TİCARET BANKASI'nın
BİR KÜLTÜR HİZMETİDİR.

ÇOCUKLAR İÇİN

kartal

Develiler köyü Kocadağın batısına düşer. Kocadağ çam ormanları ile bir heykel gibi Menderes ovasına bakar. Yeşil dağ yamaçları Menderes nehrinin kıvrıla kıvrıla aktığı bu ovanın kenarlarını süsler.

Kocadağın sarp kayalıklarla örtülü bulunan yarlarında sayısız kartal yuvaları vardır.

Göklerin ve yüksekliklerin bu biricik hakimleri, Menderes ovasının maviliklerinde süzülürler, parlak bulutlarla örtülü bulunan ufuklarında kaybolurlar.

İlkbaharı hatırlatan bir sonbahar günüydü. Develiler köyü kış mevsimi için hazırlıklarla uğraşıyordu. Dağlardan kurumuş çam kütükleri eşeklerle köye getiriliyor, her ev bulgurunu, tarhanasını, hamurunu yaparak kışı daha emin karşılamak için hazırlıklı bulunmağa çalışıyordu.

Hatice kadın, bütün bu işlerini bitirmişti. O gün, evinde biriken çamaşırlarını yıkamak için köyün ileri sindeki dereye gidecek ve temizliğini yapacaktı. Kocası, büyük oğlunu alarak Menderes kenarındaki tarlasına gitmişti. Kendisi altı aylık olan güzel kızını sırtına bağladı. Hazırlanmış kirli çamaşırları köfünlere doldurdu. Kazanla beraber köfünleri eşeğine yükletti. Boş tarlanın kesim kıyısındaki patika üzerinden dereye doğru inmeğe başladı.

Şansına hava bu gün çok güzeldi. Köy bakkalına bir hamam tası buğday vererek aldığı pastırma ile ekmeğini dere kenarındaki ağaçların gölgeliğinde oturup yiyecekti. Pastırmayı çocuğunun kundağı arasına koydu. Dere durgun ve temiz akıyordu. İlerdeki ormanlığın içinden fışkıran bu kaynak buz gibi soğuktu.

Hatice kadın kuru odun topladı. Ocağı kurdu Kazanı üzerine yerleştirdi. Küçük

kızına meme verdi. Karnını iyice doyurdu ve onu ilerdeki yapan eriği ağacının gölgeliğine uzattı.

Hatice kadın memnundu. Dudaklarında köyünün türküsünü mırıldanarak çamaşırlarını yıkıyordu. Kocası da kendisi gibi temiz ve evine bağlı bir Anadolu erkeğiydi. İkisi elbirliği etmişler, çalışıp duruyorlar güle oynaya geçinip gidiyorlardı.

Büyük oğulları Ahmet, köy okulunun ikincisi olmuştu. Akıllı, uyanık bir çocuktu. Bir de şu küçük kızı da büyüse... Büyük oğlu babasıyle çifte giderken kızı da evde yanında kalacak ve büyüdükçe onun daha yakın arkadaşı olacaktı.

Allahtan yalnız bunu istiyordu. Hastalıksız, dertsiz şu küçük kızcağız bir büyüyüverse...

Hatice kadın böyle düşünüp duruken göklerin maviliğinden bir baba kartal yıldırım gibi bir hızla yaban eriğinin altına indi. Hatice kadının kalkıp ta çocuğunun yanına koşmasına zaman bırakmadan kundaktaki çocuğu güçlü pençelerinin arasına aldı. İri kanatlarını indirip kaldırarak yükselmeğe başladı, yükseldi, yükseldi...

Hatice kadın delirmiş cesine bağırarak dövünüyordu:

-"Ciğerparem, evlâdım, çocuğum.."diyerek saçını başını yoluyordu.

Ağlayarak köyün yolunu tuttu. Bağırarak koşuyor, ara sıra duruyor ve iki kat olarak yok olurcasına ağlıyordu. Bütün köy ayaklandı. Herkes büyük bir merakla bu olayı öğrenmişti. Köylüler kazmalarla, kürekle rle muhtarlık odasının önünde toplandılar. Önde çifteli, silahlı avcılar olduğu halde büyük bir kalabalık halinde kartal yuvalarının bulunduğu sarp kayalıklara doğru yürümeğe başladılar. Kayalıklara tırmanmak çok güçtü. Bu işi çoban Mehmetten başka kimseler yapamazdı. Çoban Mehmet geyiklerin bile dolaşamadığı yarlarda ve sarp kayalarda bir karaca hafifliğile seker ve göz karartıcı kayalıkların en sivri noktasına kadar da çıkardı.

Çoban Mehmet baba kartalın konduğu yeri iyice öğrenmişti. Kalabalık, sarp kayalıkların dibine kadar gelmişti ve durmuştu. Çünkü kartala kurşun atılamazdı. Çocuğu yaralı ve bereli kartalın pençesinden kurtarmak gerekiyordu.

Çoban Mehmet guruptan ayrıldı. Herkes onu iri kestane ağacının dibindeki kayanağın başında bekliyecekti.

Aradan iki saat kadar geçmişti. Çoban Mehmet görünürlerde yoktu. Nihayet çobanı ilerdeki kayalıklardan aşağı doğru inerken gördüler, kucağında da bir şey vardı. Zavallı Hatice kadın hıçkıra hıçkıra ağlıyor ve çocuğunun parçalarını çoban Mehmedin getirdiğini sanıyordu.

Çoban Mehmet geldi, kucağındaki çocuk mavi ve parıltılı gözlerle bakınıp duruyordu.

Hatice kadın çocuğuna sıkıca sarıldı, kızını bağrına bastı. Öptü, öptü, öptü....

Zavallı çocuk hiç birşeyin farkına bile varamıyor, acıkmış karnını doyurmak için annesinin memesine iyice sokuluyordu. Herkes Hatice kadının etrafına toplanmıştı. Hatice kadın çocuğunun kundağını açtı. Çocuğun hiçbir yerine bir şey olmamıştı. Ellerinde ve ayaklarında bir tırmık çizgisi bile yoktu.

Yalnız o gün yemek için bir hamam tası buğday karşılığı olarak bakkaldan aldığı pastırması meydanda yoktu.

Baba kartal yalnız pastırmayı kundağın arasından almış ve çocuğa hiç ilişmemişti.

İKİ CİVCİV

OLİ İLE BİLİ

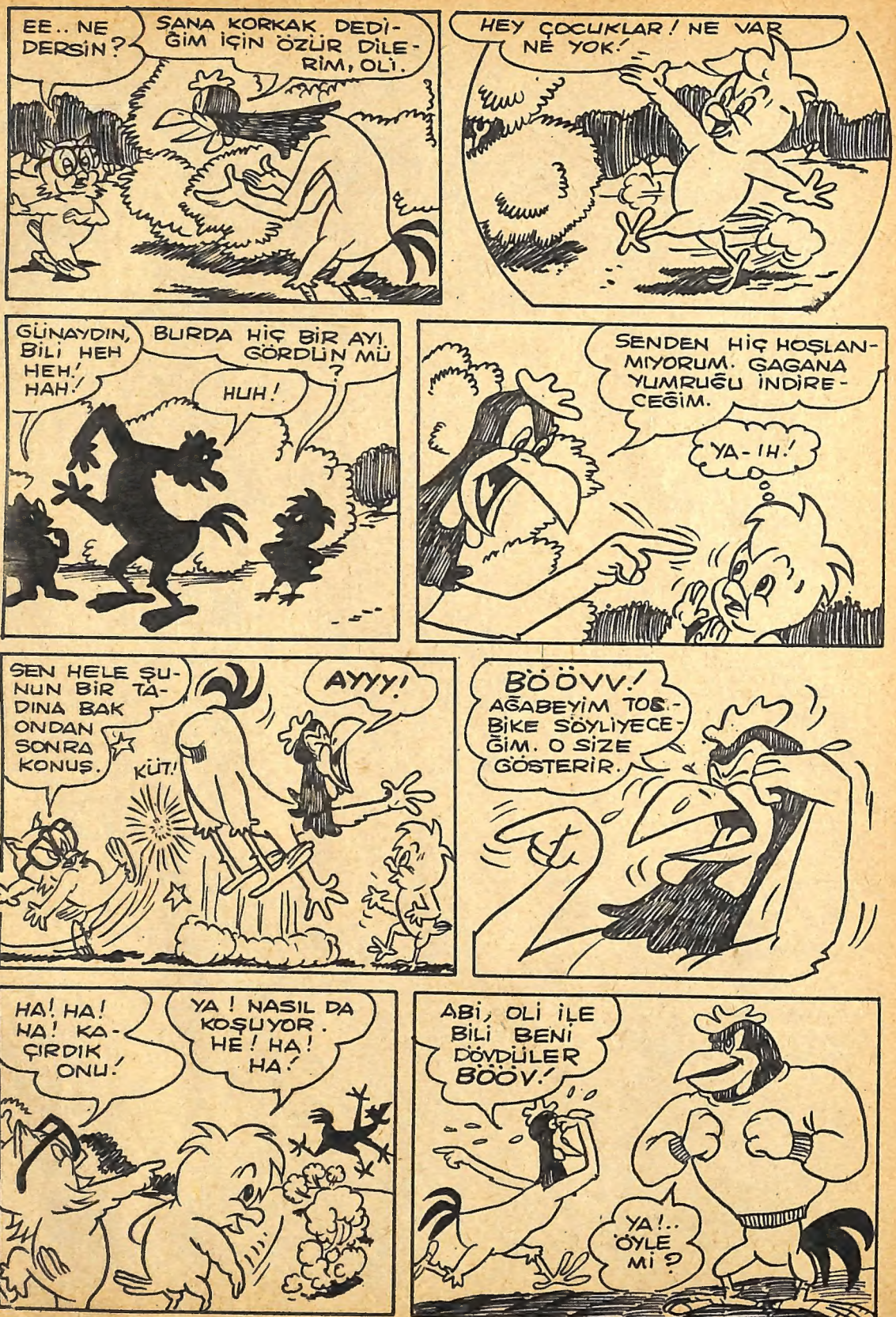
EE.. NE DERSİN?
SANA KORKAK DEDİĞİM İÇİN ÖZÜR DİLERİM, OLİ.
HEY ÇOCUKLAR! NE VAR NE YOK!
GÜNAYDIN, BİLİ HEH HEH! HAH!
BURDA HİÇ BİR AYI GÖRDÜN MÜ?
HUH!
SENDEN HİÇ HOŞLANMIYORUM. GAGANA YUMRUĞU İNDİRECEĞİM.
YA-IH!
SEN HELE ŞUNUN BİR TADINA BAK ONDAN SONRA KONUŞ.
AYYY!
KÜT!
BÖÖVV! AĞABEYİM TOSBİKE SÖYLİYECEĞİM. O SİZE GÖSTERİR.
HA! HA! HA! KAÇIRDIK ONU!
YA! NASIL DA KOŞUYOR. HE! HA! HA!
ABİ, OLİ İLE BİLİ BENİ DÖVDÜLER BÖÖV!
YA!.. ÖYLE Mİ?

AH! OH! TOSBİK BURAYA GELİYOR!
ONU DA ALDATIRIZ. BEN ÇALILIĞA SAKLANMAYA GİDİYORUM.

SAKININ KENDİNİZİ! TÜYÜ DÖKÜK KORKAKLAR.
HIH BEN Mİ? GÖRÜRSÜN ŞİMDİ.

BEN AYIDAN BİLE KORKMUYORUM. SENDEN Mİ KORKACAĞIM.
BAK HELE!

GRAOVVRR!

ŞURDA BİR TANE VAR. GİT DE BAK!
YOK CANIM, O ARKADAŞIN BİLİ OLMASIN!

AYY.. BİR AYI YAVRUSU.. BENİM SESİMİ SAHİCİ AYI SESİ SANIP GELMİŞ! BENDEN HOŞLANDI.

FAKAT KOCA ANA AYININ DA HOŞLANACAĞINDAN EMİN DEĞİLİM.
GROOVVRR!!!

GİDİP BİR BAKACAĞIM.
EYVAH! ZAVALLI BİLİ!

BİLİ... FAKAT BEN SANDIM Kİ...
ÇABUK BURDAN KAÇALIM. ORDA HAKİKİ BİR AYI VAR.

PAT!
UŞŞ!
KÜT!
OFF
GROVVR.
ZAVALLI TOSBİK!
UNUTUYORSUN OLİ.. BU BENİM BAŞIMA GELECEKTİ.

YA..İŞTE AĞABEYİM SİZİ BÖYLE KOŞTURTUR!
İBOŞ!
HIRSSSÇ...

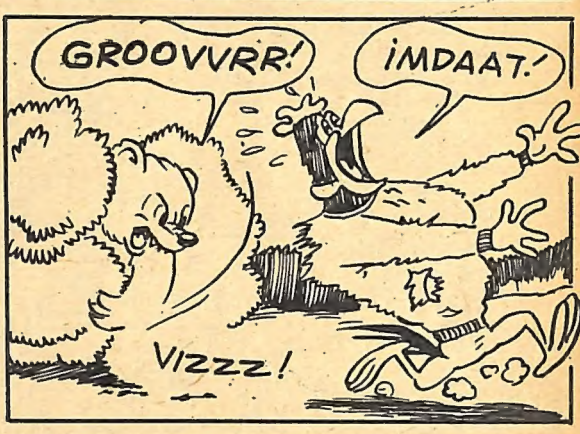
GROOVVRR!
İMDAAT!
VIZZZ!

OLİ, ÜZGÜNÜM.. SİZE İNANMADIM. YALVARIRIM ÇEKİLİN GEÇEYİM.
HUH?!

!!!HHH!.
KAÇMAKTAN BAŞKA ÇARE YOK!

BAK TOSBİK, OLİ'NİN AYILARI KORKUTMASI NE MÜTHİŞ ŞEY!
HIMM!... BU AYI KORKMUŞ GİBİ GÖRÜNMÜYOR.

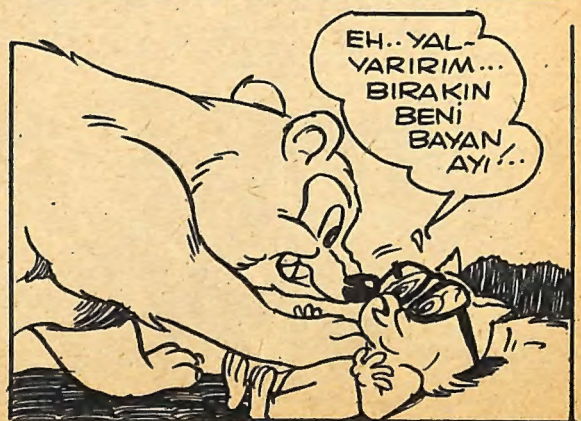
EH.. YALVARIRIM... BIRAKIN BENİ BAYAN AYI!..

OLİ'Yİ KURTARMALIYIM. YOKSA İŞİ BERBAT!

PONK!
AAVVŞŞŞ!

HIMM!.. BURASI BELÂLI BİR YER.
ZIP!

NASIL TOSBİK, BEN SANA DEMEMİŞ MİYDİM?
DİNLE... OLİ AYIYI KORKUTMADI. BEN BİLİNİN SAPANLA AYIYA TAŞ ATTIĞINI GÖRDÜM.

İŞTE BU BİZE OYUN YAPTIĞINIZI İSPAT EDİYOR.
YA-HII!

BEN SENİ HAKLIYACAĞIM. AYI DA ARKADAŞINI HAKLIYACAK BİLİ!

SEN ONU BANA BIRAK ABİ!
OLUR! BEN!
ZIP!

YAKALA ONU TOSBİK!
ZIP!
ZIP!

GROOVVRR.!
BU KOCA AYI KENDİSİNE SAPANLA TAŞ ATTIĞI-MI GÖRDÜ.!
IHH.! YAVRU AYI.!
ŞARP!
HIRRRÇÇŞŞŞ!
ŞURP.!
AH.! UNUT-MUŞTUM. O BENDEN HOŞLAN-MIŞTI.
HMM-M.!
İMDAAT.!
GROOVVRR.!
UYY.!
AY.!
NE?
HIRRRÇŞŞŞ!
BİLİ.. NE OLUYOR GENE ?
ZIP.
ZIP.
GÖRÜYORSUN YA OLİ. BENİM ARKADAŞIM SENİN DE AR-KADAŞIN-DIR.!
SİZE RASTLADIĞIMA ÇOK MEMNUN OLDUM.
IHIK.!
İMDAAT.!..

ÇOCUK YUVASI ANSİKLOPEDİSİ

Demir ile çelik arasında ne fark vardır?

Demir saf haldeki bir elemanın adıdır. Ticarette demirin birçok çeşitleri kullanılır. Demirin karbonla olan alaşımlarına çelik denir. Karbonun az veya çok olmasına göre çeliğin cinsi de değişir.

★

Uçan canlılar ne zaman yaşamaya başladı?

Uçan canlıları kuşlar, böcekler, yarasalar ve uçan kertenkeleler olarak başlıca dört kısma ayırmak mümkündür. Bunlar yüz milyon yıl önce yaşamaya başlamışlardır. Bu gün uçan kertenkelelerin nesli tükenmiş bulunmaktadır. Uçan balıkları bu guruba sokmamak lâzımdır. Çünkü onlarınki uçmaktan ziyade bir çeşit sıçramadır.

★

Kramp nedir?

Herhangi bir kasımızın şiddetli olarak kasılmasına kramp denir. Bir kasımıza kramp girdiği zaman fena halde canımız acır. Krampın sebebi bir sinir gurubunun vazifesini yapmamasıdır. Kasların normal hareket etmesi için bir çekici bir de gevşetici olarak iki hareket yaptırmaları lâzımdır. İşte sinirlerin gevşetme hareketini yaptırmaması krampa sebep olur.

★

Korkan insanın yüzü neden beyazlaşır?

Korkan insanın yüzünün beyazlaşması, yukarıda anlattığımız sebeple ilgilidir. Yüzümüzdeki küçük kan damarları daralır. Gerektiği kadar kan her zamanki gibi yüzümüzün damarlarında dolaşamaz, bu bakımdan yüzümüz beyazlaşmış görünür.

Yeşil neden dinlendirici bir renktir?

Belki orman rengi olduğu için. İnsanların ceddi daha çok ormanlarda yaşamaktaydı. On binlerce yıl süren bir alışkanlık bize bugün bile yeşili sevimli bir renk olarak göstermektedir.

★

Neden esneriz?

Esneme çok derin bir nefes almaktan ibarettir. Bu nefesle beraber çene, ense ve omuz kasları da gerilmiş olur. Esnemenin sebebi vücudun birikmiş olan fazla karbon diyoksidi temizlemek istemesidir. Aynı zamanda kasların gerilmesi de dolaşıma faydalı olur.

★

Korku vücudumuzda ne gibi değişiklikler yapar?

Korkma birçok yönlerden vücudumuza tesir eder. Kalb daha hızlı çarpar. Aynı zamanda çeşitli kan damarlarının genişliği değişir. Sindirim organlarına giden damarlar daralırken kalbe, akciğerlere ve beyne giden damarlar genişler. Bu sayede kan daha fazla oksijenle dolmuş olur. Çünkü bu oksijen bir mücadele halinde işimize yarıyacaktır.

★

Beyaz elbiseler neden insanı serin tutar?

Çünkü beyaz renk güneşin ışınlarını yansıtır. Bu yüzden ışınların vücudumuza etkisi az olur. Halbuki koyu renk ışınları emeceği için sıcaktan müteessir oluruz.

★

Çekirdeksiz portakal nasıl elde edilir?

Elma çeşitleri gibi aşılama yoluyla. Çekirdekli cins portakaldan yetiştirme fidanlar birkaç yaşına geldikleri zaman bunlara çekirdeksiz portakal çubuğu aşılanır. Böylece yeni çekirdeksiz portakal ağaçları elde edilmiş olur.

Kirpikler neye yarar?

Kirpikler ilk insanlarda, hiç şüphesiz, uyku esnasında böceklerin göze girmesini önlüyordu. Şimdi de yine gözümüzü tozdan, topraktan korumaya yarar.

★

Güneşin kendi etrafında döndüğünü nereden biliyoruz?

Güneşteki lekelerin ağır bir hareketle bir yönde ilerlemesi, o yön sonunda kaybolarak, bir müddet sonra öbür yönden tekrar belirmesi güneşin döndüğünü ispat etmektedir. Güneş kendi etrafında ortalama bir aya yakın bir zaman içinde dönmektedir.

★

Modern insanlar tarih öncesi insanlardan daha sıhhatli mi?

Yüksek medeniyet seviyesindeki memleketlerde modern insanlar muhakkak ki, tarih öncesi insanlardan daha sihhatlidir. Şimdi biz daha uzun yaşıyoruz. Bir çok hastalıklar yenilmiş durumdadır. Medeniyet seviyesi düşük memleketlerde bugün bile hastalık ve ölüm nisbeti yüksek medeniyet seviyesindeki memleketlerden çok yüksektir.

★

Neden dört telli keman seksen sekiz telli olan piyanodan daha çok ses verir?

Piyano tellerinin uzunluğu sabittir. Böylece seksen sekiz telin her biri ancak bir tek ses verir. Halbuki viyolonist parmağını telin üzerinde gezdirerek sayısız notalar çıkarabilir. Çünkü telin uzunluğundaki her değişiklik başka bir ses verir.

★

Damıtılmış su nedir?

Damıtık su en saf sudur. Suyu kaynatıp, buharını yoğunlaştırarak elde edilir. Böylece su bütün yabancı maddelerden temizlenmiş olur. Yağmur suyu da bir dereceye kadar damıtık su demektir.

İnci ile kıymetli taşlar arasında ne fark vardır?

İnciler midye ve istiridyelerin kabuğu içinde meydana gelir. İncinin maddesi istiridye kabuğunun iç tarafındaki maddenin aynıdır. Bu madde kalsiyum karbonattır. Kıymetli taşlar ise her hangi bir canlının vücudundan meydana gelmez. Tabiattan elde edilir.

★

İhtiyarladıkça göz rengi neden değişir?

Nasıl ki bazı kimselerin saçı ihtiyarladıkça ağarırsa gözleri de aynı şekilde rengini kaybeder. Her ikisinin sebebi aynıdır. Göze renk veren pigmend adında bir boya maddesi vardır. Göz hücreleri pigmend yapmazsa bunlar zamanla kaybolur, o vakit gözlerin arka tarafında bulunan mavi veya gri zemin görünür.

★

Dünyanın toparlak olduğunu nereden biliyoruz?

Bunun en basit ispatı ay tutulduğu zaman dünyanın aya düşen gölgesidir. Bu gölge daima daire şeklinde görünür. Toparlak bir cisimden başka hiç bir şey her durumda daire şeklinde gölge vermeyeceğinden dünyanın toparlak olduğu şüphesizdir.

★

Sünger bitki midir, hayvan mıdır?

Yüz yıl öncesine kadar bilginler, yerinden kıpırdayamadığına bakarak süngeri bitki sanırlardı ama, bugün süngerin hayvan olduğu anlaşılmıştır. Hattâ pek genç süngerler yüzebilmektedirler.

★

İlk sanat eserleri hangileridir?

İnsanların ilk sanat eserleri Fransa ve İspanya'daki bazı mağaraların duvarlarında bulunmuştur. Bunlar taş devrindeki insanların duvarlara çizdiği o devirde yaşayan bazı cins (manrut fili, bizon gibi) hayvanların resimleridir.

SİZİN KÖŞENİZ

DİL TUHAFLIKLARI

PORTAKAL türkçede hoş lezzetli, lâtif kokulu bir meyvanın ismidir. Bu kelimenin aslı Portugal'dır, ki bizim Portekiz dediğimiz memleketin adıdır.

Mandalina veya mandarina da mandarin kelimesinin değişik şeklidir, mandarin eski Çin'de âlimlere ve devlet büyüklerine verilen bir unvandı.

Siz yusuf - efendiyi bilir misiniz? Bu soru neden icabetti? dersiniz belki. İhtimal ki Yusuf Efendi adında tanıdığınız bir kimse de vardır. Fakat bu mevsimde Mısır veya Lübnan'da bulunur da pazara çıkar ve etrafınızda «Yusuf Efendi» diye bağırışıldığını duyarsanız, bu da kim? diye meraka düşmeyin, zira o memlekette yusuf - efendi mandalina demektir. Tuhaf mı buldunuz? Ama bizim de bir çeşit armuda musta' bey dediğimizi hatırlayınız.

Mısır, dilimizde, hem bir memleketin adı, hem de bir nevi tahılın ismidir. Mısır buğdayı yerine sadece mısır deriz, halbuki bu tahılın Mısırla ilgisi yoktur, onun asıl vatanı Amerika'dır.

Ya hindiye ingilizce turkey yâni Türkiye adı verilmesine ne dersiniz? Bizce, adından belli, Hindli olan bu kümes hayvanı Amerika'da Turkey (Türkiye) li sanılmıştır. Asıl tuhaflık bunda: zira hindi aslında Amerikalıdır. Dünyanın başka yerlerine o kıtadan çıkıp yayılmıştır.

Artık enfiye kullanan pek kalmadı, ama nasılsa bir enfiye meraklısı Türk Mısır'da tütüncü dükkânlarında bunu ararsa bulamaz, çünkü enfiyenin ne olduğunu bilmezler. Buna karşı bir Mısırlı da Türkiye'de «burnot» arasa bulamaz, zira bu kelimenin ne demek olduğunu herkes bilmez. Halbuki enfiye arapçadır ve «burunluk» demektir; «burnot» da türkçe burun otu sözünün değişik şeklidir. Çok garip değil mi? Arap arapçayı, Türk türkçeyi anlamıyor; aynı şeyin adını Arap türkçe, Türk arapça söylüyor.

Rumanya'da sigara satan dükkânların adı «tutungearia» tutuncariadır. Yugoslavya'da ve Macaristan'da tütüne «duhan» derler. Eskiden, bir aralık, bizde de duhan denilirdi. Duhan arapçadır, fakat bizim dedelerimiz zamanında Balkanlara ve Macaristana girmiş ve o zamanlardan beri o hali ile kalmıştır.

Görülüyor ki bir şeyin adı ile o şeyin gerçek durumu mutlaka uygun düşmüyor. Bunun içindir ki, bizde eskiden kalma şöyle bir halk sözü vardır:

Her ismin doğrusu söylenmek gerekseydi, iğneye diken, dikene batan; kazmaya kazan, kazana kızan denilirdi. Gerekmediği için olacak ki eskiden beri alışılmış isimler kullanılır durur.

Ama, her nedense, zenci kelimesi bizim halk dilinde yer tutmamıştır, bu sebepten halk umumiyetle zenciye Arap der. Araplar, beyaz ırkın esmer gurupunda bulunurlar, zenciler ise siyah ırkın asıl örnekleridir, renkleri siyahtır, saçları kıvır kıvırdır, «Arap saçı gibi karmakarışık» sözü bundan çıkmıştır, fakat yanlıştır, doğrusu «zenci saçı» dır. Arapların saçları kıvırcık değil, düzdür. Halkımızın dilinde Afrika kıtası kadar büyük olan bu yanlış, yavaş yavaş da olsa her halde düzelecektir.

İhtiyar Meşe

Ormanın kuytu derinliklerinde, ağaçlar birbirleriyle fısıldaşıyor, korkudan bütün yaprakları titriyor, hışırdıyordu. Uzaklardan tak, tak, tak.. odun cuların balta sesleri geliyordu. Ağaçlar baştanaşağı bir daha titrediler, çünkü balta sesleri, gün geçtikçe biraz daha yaklaşıyordu.

Uzun boylu, genç bir diş budak, yanındaki ihtiyar ağaca döndü ve sanki alay edercesine:

"-Meşe dede, dedi, yakında sen de bu baltaların altında can vereceksin... O kadar ihtiyarlamış, o kadar kocamışsın ki!. Bak, oduncular nerde ise buraya gelecekler.. Bizim gibi gençlere kıyacak değiller a.. sen devrilip gittikten, hatta unutulduktan sonra bile biz buralarda ömür süreceğiz."

İhtiyar meşe derin derin içini çekti. Kocaman dalları mahzun mahzun sallandı:

"-Evet evlât.. olabilir.. Oldukça yaşlıyım.. İki yüz senedenberi yerimde dimdik durdum ve yılların geçişini seyrettim. Her sene oduncular gelir, şuradan buradan birkaç ağaç devirip giderler.. fakat yalnız ihtiyar ağaçlara balta sallamazlar.. Yüzlerce genç, körpe ağaçları devirdiklerine de tanık oldum ve içim sızladı.. Fakat dediğim gibi oğul.. ben artık çok kocadım. Kıyamet kopuncaya kadar kalacak değilim ya!. dedi. '

İhtiyar meşe, yaprakları nı titreterek yine içini çekti ve sözüne devam etti:

"-Ben ortadan kalkınca kuşcağızlarım kimbilir ne kadar ağlıyacaklar. Bütün ormanda, yuva kuracak benim gibi ağaç var mı? Hele lodos rüzgârı kimbilir ne kadar üzülecek. Dallarımın arasında oynamaktan, yaprakla rımı tatlı tatlı okşamaktan, o kadar hoşlanır ki!. Poyraz da öyle.. Bütün şiddetini gazabını harcamak için benden iyisini nereden bulacak?..

Ya doğu rüzgârı?.. Buz gibi nefesini nerede ısıtacak?.. Batı rüzgârı artık dallarımın arasında fısıldıyamıyacak; yağmur, yaprakla rımın üzerine tıpır tıpır damlamak zevkinden yoksun kalacak. Hele minimini sincaplar, aralarında oynaştıkları dallarımı bulamıyınca ne kadar üzülecekler!.

Yorgun yolcular gölgemi bulamıyacak, altımda pelit arayan yavrular üzgün üzgün geriye dönecekler. Bütün bu dostlarım benim yasımı tutacaklar" dedi ve kederli kederli, dallarını eğdi.

Tepesinde karatavuklar neşeli neşeli ötüyor, dalları arasında rüzgâr saklambaç oynuyordu. Fakat ihtiyar meşe dalgın dalgın düşünüyordu. Oduncular ergeç onu da devirip parçalıyacaklardı. Genç dişbudak ne demişti: "Meşe dede; yakında sen de gideceksin... çünkü o kadar kocamış, o kadar yıllanmışsın ki!.. ?" dememiş miydi?

Her gün balta sesleri biraz daha yaklaşıyordu; tak tuk, tak, tuk...

✶

Minimini bir kız, devrilmiş bir ağaç kütüğünün üstünde oturmuş, ormanın iç lerine doğru sesleniyordu:

"-Büyük Baba.. Büyük Baba.. gel, yemeğini getirdim.. Hem annem beni yemeğimi de verdi. .ikimiz beraber yiyeceğiz.."

Biraz sonra ağaçların arasından uzun boylu, aksaallı bir ihtiyar çıkageldi, ve çocuğun yanına oturdu. cebinden kocaman kırmızı bir mendil çıkarıp alnının terini sildi.

"-Hava ne kadar da sıcak Serap! dedi. Ben de artık ihtiyarladım ya.. Yakında oduncuların başına benden oldukça daha genç birisinin geçmesi gerekecek."

Serap hayretle gözlerini açtı:

"-A!. Büyük babacığım, hiç de yaşlı değilsin.. O kadar güçlüsün ki!. daha yıllarca balta sallar, ağaç devirirsin, " dedi.

İhtiyar güldü:

"-İnşallah, dediğin olmaz yavrum" dedi. Karşıkarşıya oturup yemeklerini yemiye koyuldular.

Yemeklerini yedikten sonra ihtiyar, çubuğunu tellendirdi, Serap da ağaçların arasına daldı. Bir aralık büyükbabasına yaklaşarak:

"-Büyükbabacığım, şimdi hangi ağacı keseceksin? " diye sordu.

İhtiyar:

"-Şimdilik burada hiçbir ağaç kesmiyeceğim. Öğleden sonra biraz ötelere gidip gelecek hafta kesilecek ağaçlara işaret koyacağım dedi."

Serap ağlarcasına:

"-Ah büyükbabacığım, bu güzel ağaçların devrildiğini gördükçe yüreğim o kadar sızlıyor ki.. Niçin kesiyorsunuz bunları?" dedi.

İhtiyarın yüzü buruşmuştu:

"-Ne yapalım yavrum... İnsanlar, ev, ev eşyası, gemi, ve daha binbir çeşit şeyler yapmak için hergün çok, pekçok odun ve keresteye muhtaçtırlar. Ağaçları kesmesek bu odun ve kereste yi nereden bulabiliriz dedi."

Serap derin derin içini çekti. Ormanın ağaçlarını o kadar seviyordu ki!.

"-Ne yazık.." diyebildi.

Ertesi hafta, oduncular ihtiyar meşenin etrafında ağaç kesiyorlardı. Bir aralık bir ağaç, büyük bir gürültü ve hışırtıyla yere yıkıldı. İhtiyar meşe gururla başını kaldırarak:

"-Eğer ben de öleceksem, hiç korkmadan öleceğim" dedi.

Genç dişbudak ona acıyarak bakıyor, fakat ihtiyar meşe hiç aldırmıyordu.

Serap büyükbabasına döndü ve eliyle ihtiyar meşeyi göstererek:

"-Büyükbabacığım, bak şu kocaman ağaç ne kadar da güzel!. Onu kesmiyeceksin değil mi?" dedi.

İhtiyar, meşeye baktı... Sonra Serap'a dönerek:

"-Hayır yavrum.. O meşe en aşağı ikiyüz senelliktir. Asırların geçişini işaret etmek için daima böyle birkaç ağaç bırakırız. Bu meşe de kendi kendine devrilinceye kadar yerinde duracaktır. Herhalde oduncu baltası altında can vermiyecektir!" dedi.

Serap sevincinden yerinde duramıyordu. Büyük babasının boynuna sarıldı:

"-Oh!.. o kadar sevindim ki, ne kadar da güzel. Ne kadar da ulu bir ağaç değil mi?" dedi.

İhtiyar Serap'ı kucaklayarak:

"-Sahiden de öyle. Fakat etrafındaki ağaçlardan bazılarını kesmek gerek.. Örneğin şu dişbudak, ötedeki kayın ortadan kalkacak, fakat ihtiyar meşe yerinde kalacaktır" dedi.

İhtiyar meşe baştan aşağı sevinçle titredi. Sarkık dalları doğruldu, yaprakları hafif hafif hışırdadı, kendi kendine:

"Oh!. yuvalarım, sincapların, yorgun yolcuların aradıkları gölgem kurtuldu, diye mırıldandı."

Uzaklardan yine baltaların sesleri geliyor: tak, tuk tak, tuk.. Fakat ihtiyar meşe artık üzülmüyor.. O, yerinde duracak ve daha uzun zaman, yılların geçişini seyredecek.

MAYMUN kardeşler

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde üç tane maymun kardeş varmış. Bu maymun kardeşler birbirlerini çok severler, hiç ayrılmazlarmış. Büyük maymun önde gidermiş, ortanca maymun ortada, küçük maymun da arkada yürürmüş. El ele tutuşurlar, kuyruklarını sallıya sallıya ormanda gezmeğe çıkarlarmış. Büyük maymun hemen ağaca tırmanır, bulduğu yemişleri ortanca maymuna atarmış, o da bir parçasını küçük kardeşine verirmiş. Ormanda gezerken önlerine bir dere çıkınca büyük maymun kuyruğunu köprü yapar, ortanca kardeşle küçük kardeş üstüne basa basa karşı tarafa geçerlermiş.

Anneleri onları hiç merak etmezmiş. Çünkü büyük maymun abla, kardeşlerine pek iyi bakarmış... Maymun anne, yavruları ormanda dolaşırken yemek hazırlarmış. Önüne bir önlük takar, mutfağa girer, pirinç ayıklarmış.

Yine bir gün anne maymun, mutfakta gözünde gözlük pirinç ayıklarken uzaktan acı bir ses işitmiş, telâşla pirinç tepsisini elinden düşürmüş. Pirinçler de yere dökülmüş. Maymun anne, pirinçleri bir bir yerden toplamağa eğilince bir de ne görsün!..Bütün pirinçler birer, parmak çocuk olmamışlar mı? Bunların hepsinin parmak kadar boyları, kıvırcık saçları, kırmızı külâhları varmış.

Maymun anne şaşırmış!

-Ay! Siz kimsiniz? Nereden çıktınız? diye bağırmış.

Parmak boylu, kırmızı külâhlı bir pirinç çocuk:

-Korkma maymun anne, demiş, maymun ablaların karşısına kurt çıkmış, kapıyı aç ta gidelim, onları kurtaralım.

Maymun anne kapıyı açmış, kırmızı külâhlı çüceler arka arkaya dizilmişler, sıra olmuşlar, cücenin biri elindeki boruyu "Düüt!" diye öttürünce hep birden koşmağa başlamışlar.

Öyle hızlı koşuyorlarmış ki, arkalarından kuşlar bile yetişemiyormuş.

Kırmızı külâhlı cüceler ormana girmişler..Kimisi ağaçların tepesine çıkıyor, kurdun yolunu gözlüyor, kimi de toprağı kokluyor ve kurdun izini bulmağa çalışıyormuş.

Bu sırada maymun ablanın kuyruğunu görmüşler!.

Maymun abla kocaman ağacın üstüne çıkmış, kuyruğunu aşağıya sallamış, ortanca kardeş bu kuyruğa tutunmuş, küçük maymun kardeş te ortanca kardeşin kuyruğuna asılmış, koca ağaçtan aşağı sarkmıyorlar mı? Kurt baba da ağacın altında:

-Gelin bakalım, inin aşağıya, ben maymun etine bayılırım, hele şu küçük maymun ne de güzel şey, ağzımı açayım da içine atla, diyormuş.

Kurt baba kocaman ağzını açmış, küçük maymun kardeşin bacağı nerdeyse ağzına girecekmiş.

Maymun abla bütün kuvvetiyle dala asılarak, kardeşlerini yukarı çekmeğe çalışmış, bir taraftan da:

-İmdat, İmdat!.diye bağırmış.

Kırmızı külâhlı çüceler; kurt babayı görünce korkmuşlar:

-Eyvah!. Bu kurt baba da amma büyükmüş, ya bizi de yutarsa...diye düşünmüşler. Sonra akıllarına bir şey gelmiş. Hepsi birden yolun üzerine kocaman bir kuyu kazmışlar, bunlar çok kalabalık oldukları için kuyunun kazılması çabuk bitmiş.

Üzerini de yaprak ve otlarla kapatmışlar. Uzaktan gören orasını yol sanırmış. Sonra hep birden kurt babanın arkasına gelerek:

(DEVAMI SAYFA-20-DE)

SABUN PERİSİ

Çok eski yıllarda, batıda yazları çok güzel olan, fakat kışları şiddetli, karlı, fırtınalı geçen bir ülkede tenbel ve pis insanlar yaşardı. Sabahları çok geç uyanırlar, akşamları da, tavuklar gibi, çok erken yatarlardı. Yurdlarında bol bol sular aktığı halde yıkanmak nedir bilmezlerdi. Gözlerinde aylardanberi toplanmış çapaklar bulunurdu. Sinekler bu çapakların üstünde dolaşıp durur, hiçbirisi de elini kaldırıp şöylece bu sinekleri kovalamazlardı.

Sokaklar pislik içinde idi. Çarşılarda bütün sebzeler ve meyveler kaldırımların üzerinde satılırdı... Köylerden gelen köylüler yemiş çuvallarını bir yana atıp çöker, alışveriş yapmaktan çok uyurlardı.

Bu güzel, fakat, pis ülkede yine pis, tenbel bir hükümdar yaşardı. O da bütün herkes gibi uykuya, yemeye, oturmaya düşkündü.

Ordusu berbattı. Sarayları pisti, bahçelerinin her yanını otlar bürümüştü. Ne zaman ki günü geldi, kıral öldü, halk pek yeni bir insanla karşılaştı. Kıralın oğlu yakın ülkelerden birinde tahsilde idi. Babasının ölümünü duyar duymaz atına atladı, yurduna geldi. Fakat sınırlardan içeriye girer girmez yurdunun ne kötü durumda olduğunu gördü, içi sızladı. Tahta oturduğu zaman etrafında ancak beş on asker vardı. Herkes evlerinde uyuklamakla, geviş getirmekle meşguldu.. Hiç kimse yeni kıralın tahta oturma törenine gelememişti.

Çünkü hepsi de yollarda yürümekten üşenmişti, saraya kadar gelmeyi büyük bir yorgunluk saymıştı... Genç kıral odasına kapandı. Önce bu duruma boyun eğmeyi düşündü. Fakat sonra birdenbire canlandı, bu pis ülkeyi temiz bir duruma koymağa, uyuşuk insanları uyandırmağa yemin etti. Hemen kılıcını kuşandı. Askerlerinden beşini karşısına aldı. Onlara uyuşukluğun ne kötü birşey olduğunu anlattı. Kendilerinden bağlılık yemini istedi. Bu askerler halk gibi fazla uyuşuk değildi. Genç kıralı da seviyorlardı. Çünkü beşi de çocukluklarını, bu kıral la geçirmişlerdi.

Genç kıral hemen işe koyuldu. Çarşıları, pazarları, sokakları, evleri dolaşıyor, halka temizliğin ve çalışkanlığın büyük iyiliğini anlatıyordu. Girdiği evlerin hepsinde merdivenleri, pencereleri, minderleri örümcekler kaplamıştı. Her köşede bir insan yatıyordu. Yanıbaşlarında da çeşit çeşit yiyecek artıkları duruyor, üstlerinde sinekler dolaşıyordu.

Genç kıral kederinden ölecek hale geldi, gündüzleri penceresi kenarına çekilir, oradan şehre bakardı. Şehir sanki bir mezar gibi sessiz olurdu. Köpekler, tavuklar bile insanlardan çok sokakları dolaşıyorlardı. Bu pisliği, tenbelliği yalnız halktan değil, saray adamlarından da bir türlü kazıyamamıştı. Onlar bile bir türlü bir iş yapamıyorlardı.

Genç kıral böyle üzgün bir durumda yaşarken bir gün, yabancı ülkeden getirdiği nefis kokulu sabunların bittiğini gördü Hemen saray nazırını çağırdı ve

kendisine sabun getirilmesini emretti. Nazır:

-Ülkemizde, sabun denilen köpük verici şey yoktur! dedi.

Genç kıral hayretle:

-Yok mudur? Nasıl olur? Halk ne kullanır?

-Hiç bir şey kullanmaz!.

-Yağlı ellerini, bulaşıklarını ne ile yıkarlar?

-Hiç yıkamazlar..

-Nasıl olur canım, bu ülkede sabun hiç mi yoktur?

-Hiç yoktur, bir tek kalıp bile bulamazsınız.

İşte o zaman kıral kendine geldi. Ağlayacak gibi oldu. Hayvanlar bile kimi suya girerek, kimi topraklar da silkinerek temizlenirken kendi halkı bir hayvan kadar bile olamıyordu. Bu nasıl memleketti?..

Kıral üzüntü içinde atına atladı, kırlara, dağlara doğru at koşturmağa başladı. Bu ülkeden kaçmak istiyor, temiz bir yere gidip yerleşmeği düşünüyordu.

Bir dağ başına çıktığı zaman atından atladı, bir kaya önünde oturup düşünmeğe başladı. Güneş çekildi.. Akşam oldu, hava kararadı. Kıral hâlâ düşünüyordu... Bir aralık yanıbaşında bir kumaş hışırtısı duyup döndü. Yanında çok güzel bir kız duruyordu. Kıral bir şey sormaya hazırlanırken kız çok güzel bir sesle:

-Genç kıral, ben senin kederlerine çare bulacak bir periyim. Adıma Sabun Perisi derler. Bu ülkeye çok geldim, fakat şehre girmeye korktum, pisliklerin beni boğmasından korktum Fakat görüyorum ki sen keder içindesin. Sana yardım edeceğim, haydi kalk, sarayına git, bu gece rahatca bir uyu. Yarın güneş doğarken şehirin doğu kapısında adamlarınla bekle. Arabalarla sana çuval çuval sabun gelecek. Bunları al, bol bol dağıt. Sonrasını bana bırak. Sonra, öbür sabah sarayına gelecek kızı al, kendine eş ve saltanatına kıraliçe yap!. dedi.

O gece sarayına dönen genç kıral, ilk defa rahat bir uykuya daldı. Sabah çok erken kalktı, beş adamını alarak atlarına atladılar... Doludizgin şehirin doğu kapısına gittiler. Güneş doğarken kapıları açtılar ve hayretler içinde kaldılar... Çünkü yüzlerce araba boydan boya dizilmişti. Hepsi de çuval çuval sabun doluidi. Kıral ve adamları büyük bir gürültü ile sabunları daha uyumakta olan evlerin içlerine atmıya başladılar. Böylece bütün halkın bir çuval dolusu sabunu olmuştu. Fakat hiçbiri bu çuvalı açıp bakmak zahmetine bile katlanmıyordu. Çuvalı taşlıklarına bırakıp gidiyor ve yataklarına gri yorlardı.

***

O gece karanlıkların içinden şehire beyaz, güzel Sabun perisi indi. Doğu kapısının ilk evine girdi. Sabun çuvalını açtı. Sularla sabunları köpürttü. Evi bir güzel koku, bir güzel koku sardı ki uyuyanlar en sonunda uyandılar, burunlarını oynatarak hayretle birbirlerine baktılar. Sonrada aşağıdan gelen güzel sesi dinlediler. Bu ses bir şarkı söylüyordu.

Sabun sizin hayatınız,
Hele gelip bir bakınız,
Köpükleri ne de hoştur,
Üstü parlak, içi boştur,
Ne güzel bir kokusu var,
İşte sabun, işte su var,
Yıkanınız, yıkanınız,
Pisliğin korkusu var.

Evdekiler hemen yerlerinden fırladılar, aşağı kata indiler. Orada Sabun perisinin başındaki yıldızları parlatarak ve nazik kanatlarını çırparak sabun köpükleri ile oynadığını gördüler. Onlar da sabunları kaptılar.. onlar da tıpkı Sabun perisi gibi köpükler yaptılar. Oynadılar, sabun köpükleri ile ellerini yüzlerini yıkadılar. Kirli örtülerini, kirli tahtalarını yıkamağa başladılar.

Sabun perisi böylece, saraya kadar her evi gezdi.. Her evi canlandırdı. Bütün şehir güzel, nefis bir koku ile kaplandı.

Genç kıral gelince, uyuyordu. Birdenbire bir takım şarkı sesleri ile uyandı. Yatağından fırladı. Pencereyi açtığı zaman hayretten donakaldı. Bütün şehir halkının pencerelerde, avlularda sokaklarda temizlikle uğraştıklarını gördü. Dönüp odadan çıktı. Saray halkının da aynı şekilde merdivenlerde, koridorlarda çalıştıklarını gördü.

Odasına henüz dönmüştü ki arkasından kapı açıldı ve içeriye güzel, çok güzel "Sabun Perisi" girdi. Etrafında sabun köpükleri uçuşuyordu. Genç kıral:

-Ah, siz misiniz, diye bağırdı.

Sabun perisi:

-İşte benim!. diye cevap verdi tatlı bir sesle. Artık ben bir peri değilim Ben de sizin gibi bir insanım.. Görüyorsunuz ki kanatlarım ve yıldızlarım yok. Perilerin padişahı beni bir insan yaptı ve size gönderdi.

Genç kıral hemen Sabun perisinin dağ başında söylediği sözleri hatırladı. Kızı kolları arasına aldı bağrına bastı:

-Bundan sonra benim eşim ve kraliçem sensin!.. dedi.

Maymun Kardeşler

-Hey kurt baba, kurt baba ne yaparsın orada? diye sormuşlar.

Kurt baba arkasına dönüp te bir sürü taze taze, küçük cüceler görünce:

-Oh, maymun yiyeceğime bu güzel cüceleri yerim, daha iyi.. Hele durun cüceler demiş, arkalarından koşmağa başlamış. Fakat cüceler daha çabuk koşarak kuyunun öte tarafına geçmişler.

Kurt baba kuyunun üstündeki yaprakları yol zannetmiş, üstüne basınca kuyunun içine düşmüş. O zaman bütün cüceler kuyunun başına gelerek:

-Nasılsın kurt baba, etimiz tatlı mıymış? diye alay etmişler. Ve koşa koşa ablalarını aralarına alarak evlerine götürmüşler.

Anne maymun çok sevinmiş, yavrularına sarılmış, sonra da pirinç kardeşlere teşekkür etmiş:

-Madem ki siz benim çocuklarımı kurtardınız, ben de sizi pilav yapmaktan vaz geçtim, kapıyı açıyorum, hadi güle güle gidin. İstediğiniz yerlerde gezin demiş

Artık kırmızı külâhlı cüceler zıplıya oynıya uzaklaşmışlar.

İBİBİK

BU RENK RENK SONBAHAR YAPRAKLARI.... AĞAÇLARDA YERDE OLDUĞUNDAN ÇOK DAHA GÜZEL GÖRÜNÜYORLAR.!

HI.. ÇOCUKLAR ! NE VAR.!
BURDA!
BİZİ GÖTÜRECEKTİN DEĞİL Mİ?

BİR SANİYE DUR. KİM BURDA VE BEN SİZİ NEREYE GÖTÜRECEKTİM?

RODNEY RONDAP ŞEHİRDE!
YA, KOVBOY FİLMİ Mİ DEMEK İSTİYORSUNUZ?
EVET. HARİKA ATI KİŞNEK İLE.!

BURDA KENDİ DE GÖRÜNECEK.!
BİZİ ONA GÖTÜRECEĞİNİ SÖYLEMİŞTİN!
NE ZAMAN?

GEÇEN YIL. BİLMİYOR MUSUN ? BAK BENİM OYUNCAK SES ALMA MAKİNEMDE KAYITLI. DİNLE...
?
ÇOK İŞİM VAR ÇOCUKLAR. ONU GÖRMEYE, BAŞKA BİR DEFA ŞEHRE GELDİĞİNDE GÖTÜRÜRÜM SİZİ
VAY! HAKLISINIZ.
HEPSİ BU KADAR DEĞİL DİNLE!
..VE. SİZE GAZOZ VE PATLAMIŞ MISIR ALACAĞIM.
BEN Mİ SÖYLEMİŞTİM BUNLARI.!
PEKİ.. PEKİ.. SÖZÜMÜ YERİNE GETİRECEĞİM. AMA ÖNCE YAPRAKLARI TEMİZLEMEME YARDIM EDİN.
HEY BAK!
RODNEY FİLMDE BÖYLE AT KOŞTURUYORDU. HATIRLADIN MI ?
YA.. VE KÖTÜ ADAM ONU BÖYLE VURUYORDU. GÜM!..
FAKAT RODNEY ÖLMÜŞ GİBİ YAPARAK..
DAĞDAN AŞAĞI YUVARLANIP TAM KÖTÜ ADAMIN TEPESİNE İNİYORDU.
HEY!

BANA PALAVRACI KOVBOY NUMARALARI GÖSTERECEĞİNİZE YAPRAKLARI SÜPÜRÜN.!

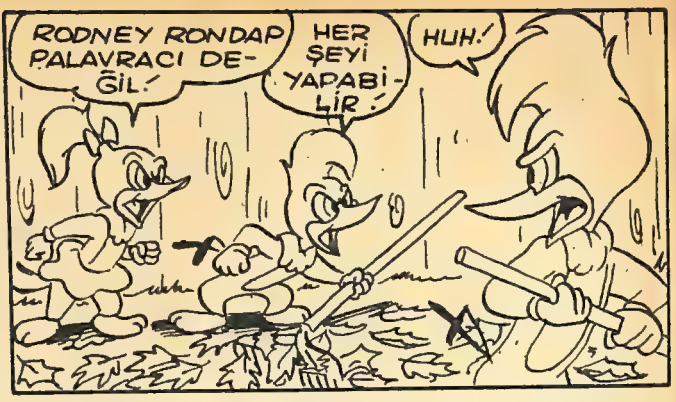
RODNEY RONDAP PALAVRACI DEĞİL.!
HER ŞEYİ YAPABİLİR.!
HUH.!

O ALTI SİLÂHŞÖRLERLE NASIL KARŞILIKLI ATEŞ EDİYORLARDI.
HEM DE GÜZEL.!

NASIL KEMENT ATIYOR ?
NASIL GİTAR ÇALIYOR ?
HIMPH!

BÜTÜN BUNLAR SAHTE.. SİNEMA HİLELERİ.. BELKİ DE ONU ATIN ÜZERİNE BAĞLIYORLARDI.

YA.. ONU KISKANIYORSUN.! ÇÜNKÜ RODNEY GİBİ KAHRAMAN DEĞİLSİN.
HAH!..
EVET.!

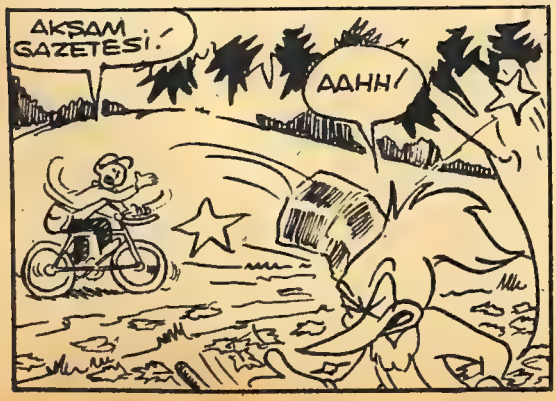
AKŞAM GAZETESİ.!
AAHH!

BAKALIM NE VAR.. HEY.. ÇOCUKLARA O APTAL KAHRAMANLARINI ALT EDECEĞİMİ GÖSTERMEK İÇİN BİR FIRSAT.!
YOK.! BEN ONU KISKANIYORMUŞUM.!

ŞUNU DİNLEYİN ÇOCUKLAR. FİLİM KAHRAMANI RODNEY RONDAP HER SABAH PARKTA ATA BİNME USULLERİ GÖSTERECEK.
ELBETTE. HEP FORMUNDA OLMASI GEREK!
GÜZEEL.. O PALAYRACIYI ÇOK GÖRMEK İSTİYORUM. YARIN SABAH BİZDE GİDECEĞİZ.
NE YAPMAYA GİDİYORSUN?
GÖRECEKSİNİZ. PARKA GİDECEĞİZ. O KOVBOY PALAVRACININ BİRİ DEĞİLSE ŞU YAPRAKLARDAN BİR KÜFE DOLUSU DONDURMA İLE YERİM.
OLUR. YAPRAKLARI YEMEYİ UNUTMAMAN İÇİN BU SÖZÜ DE KAYDETTİK!
YARIN PARKTA GÖRÜŞÜRÜZ!
ERTESİ GÜN ERKENDEN...
DEMEK BÜTÜN BU FOTOĞRAFÇILAR RODNEYİ BEKLİYORLAR.
BİNİCİLİK KULÜBÜ PARKI
İKİ GÜZEL AT! BİRİ ÇİF EĞERLİ!
PEK ALÂ BAYIM!
HEY! RODNEY GELİYOR!
HAYDİ RESMİNİ ÇEKELİM!

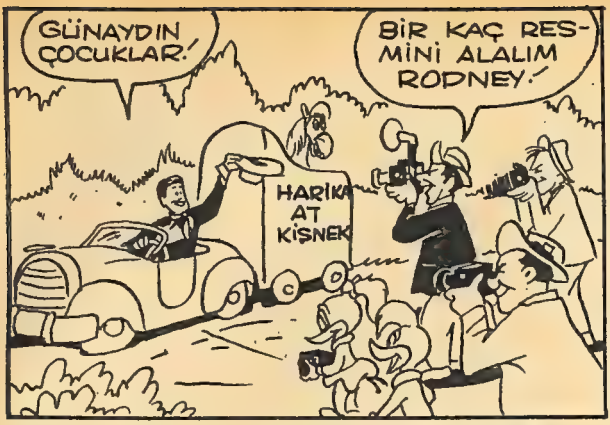
GÜNAYDIN ÇOCUKLAR!
BİR KAÇ RESMİNİ ALALIM RODNEY!
HARİKA AT KİŞNEK

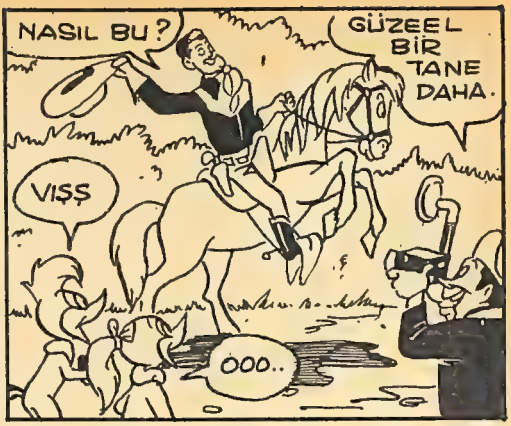
NASIL BU?
GÜZEEL BİR TANE DAHA.
VIŞŞ
OOO..

BEN BU ATA BİNİYORUM. SİZDE BOL BOL RESMİMİ ÇEKERSİNİZ!

RODNEY BAŞLAMADAN BEN BİR GÖSTERİ YAPACAĞIM.. ONDAN ÖNCE AHIRA VARA BİLİRİM.

NASIL YAPACAKSIN?
ŞİMDİ GÖRÜRSÜNÜZ MAKİNELERİNİZİ HAZIRLAYIN!

HEY! BURAYA GELİYOR. KAHRAMANINIZI YAKINDAN GÖRME FIRSATI ÇIKTI..

SANKİ AT BENİ YERE DÜŞÜRMEYE ÇALIŞIYORMUŞ GİBİ YAPACAĞIM.
BU AT MI.. BAKIN HELE!

HAYDİ AT, ANLADIN YA HAREKETE GEÇ!

HEY!. BİRŞEY YAP.. HAYDİ CANLAN!
HEY!..
BİR ŞEY Mİ OLDU ARKADAŞ?
HAYIR. DAİMA ATIMI BÖYLE OYUNLARA ALIŞTIRIRIM.
YETİŞ ONA İBİBİK!
GÜZEL.. HERKESİN BİR ÇALIŞMA ŞEKLİ VARDIR, BİLİRİM.
Hİ.. Hİ.. Hİ.. BU HESAPTA YOKTU DEĞİL Mİ?
AHIRA DÖNÜYORUM. DAHA BECERİKLİ BİR AT ALACAĞIM.
RODNEY DAİMA FİLMLERDE KAÇAN ATLARI DURDURUR. BAKALIM HAKİKATEN YAPABİLİYOR MU?
İBİBİK'İN NE YAPACAĞINI BİLDİĞİNİ UMARIM.
ACABA?
YALNIZ BOZŞEYTAN KALDI. ONU İDARE EDEBİLECEĞİNİZDEN EMİN MİSİNİZ? ÇOK SERTTİR.
SERT OLSA NE YAPAR? VERİN ONU BANA!
NE YAPTIĞINI BİLDİĞİNİ UMARIM.
YA BİZ DE ŞİMDİ ÖYLE DİYORDUK.

İNŞALLAH ÖYLEDİR!
HIH! AT PEK AZGIN GİBİ GÖRÜNMÜYOR!
BU HAYVANI ONA VERMEMELİYDİM!
AZ ÖNCEKİ GİBİ BU DA APTAL.
HAYDİ YÜRÜ.
İNSAN DİZGİNLERİ BU KADADAR GEVŞEK TUTMAZ.
O... AĞIR OL BİRAZ!
BİZİ BEKLE İBİBİK!
YAVAŞLA, YAVAŞLA!
Dİ..DİNLE. BEN SENİN SIRTINDA OLMALIYIM. BOYNUNDA DEĞİL!
BAKSANA BABALIK! MAKUL OL BİRAZ. NAZİK BİR AT GİBİ AHIRA GİTSENE!
VAY.. BU DİZGİN BİR KOPARSA...
BİR HAVA AKIMI HİSSETTİN Mİ?
HERHALDE BİR KUŞ ALÇAKTAN UÇMUŞTUR.
BENİ GELECEK DURAKTA İNDİR ŞÖFÖR EFENDİ!
TABİİ.. OLABİLİR.

TAM RODNEY'E GÖRE BİR İŞ.
NE DEMEZ SİN!
DEH!
HAYDİ!
KAÇAN BİR AT BAY RODNEY!
İMDAAT!
?
ALIN ÇOCUKLAR.
HEY, DUR..
BİZİ DEĞİL.
ONU!
OH!
HAYDİ KİŞNEK, ONU YAKALAMAYA!
AH, UNUTTUM! KİŞNEK, ANCAK FOTOĞRAF MAKİNALARI KARŞISINDA HÜNERİNİ GÖSTERİR.
MAKİNELER VAR!
MAKİNELER HAZIR!
TAMAM.. O HALDE OLDU!
HİHİHİHİHİ!..
İMDAAT!

BİR LOKOMOTİF BİLE BU KADAR HIZLI GİDEMEZ.

EYVAH! AÇIK GEÇİDE DOĞRU KIŞNEKTEN DAHA HIZLI GİDİYOR.
HİHİİİİ!
PARK SINIRI.

İLERİ KIŞNEK! YETİŞİYORUZ!
?

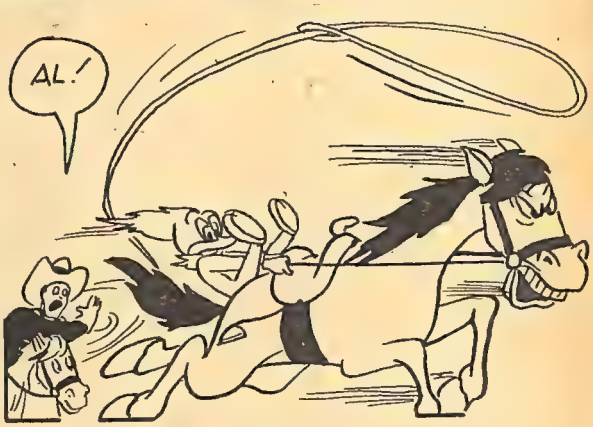
AL!

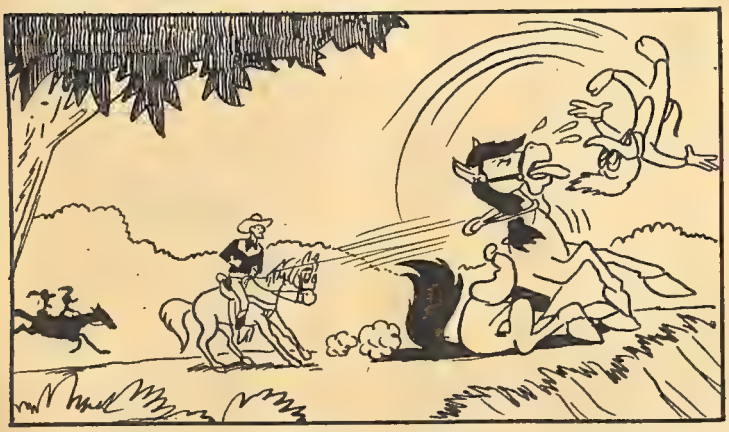

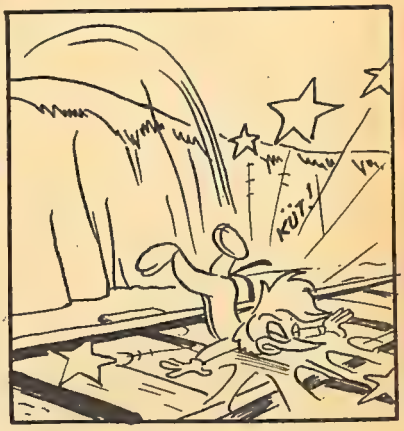
KÜT!

AY! ÇOK ANİ FREN YAPTIN MAKİNİST EFENDİ!
DİİÜT! DİİÜT!

KAYBEDECEK YAKİT YOK!
BANA YEMEK VAGONUNU GÖSTERİR MİSİNİZ?

İSTASYONA GELİNCE BENİ UYANDIRMAYI UNUTMAYIN.!
DÜÜÜT! DÜÜÜT!

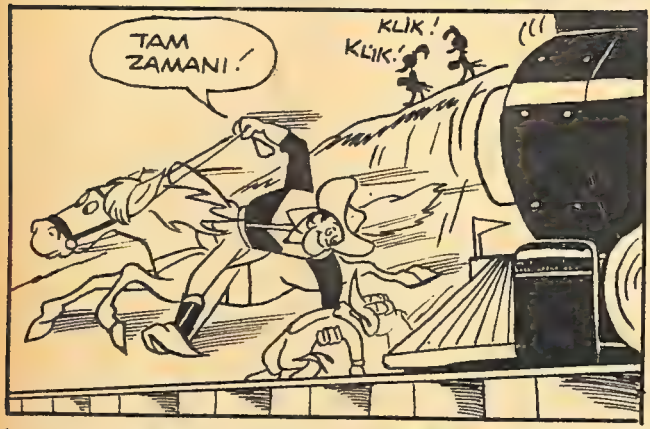
TAM ZAMANI!
KLİK! KLİK!

OH! TIPKI "DEMİRYOLUNDAKİ TEHLİKE" FİLMİNDEN BİR SAHNE GİBİ!
EVET!

BİR HATIRA RESMİ ÇEKTİRELİM.
NEREDEYİM?
DÜÜÜT DÜÜT!
HİHİHİİİ!

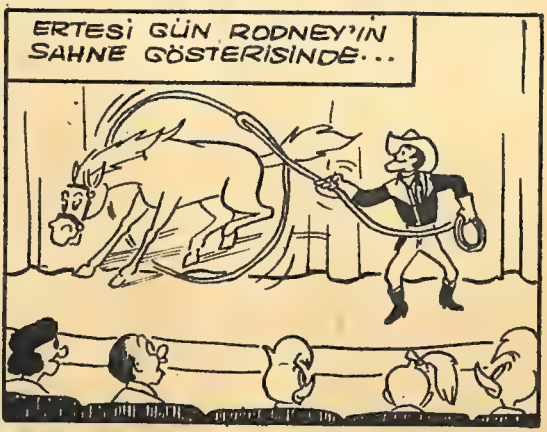
ERTESİ GÜN RODNEY'İN SAHNE GÖSTERİSİNDE...

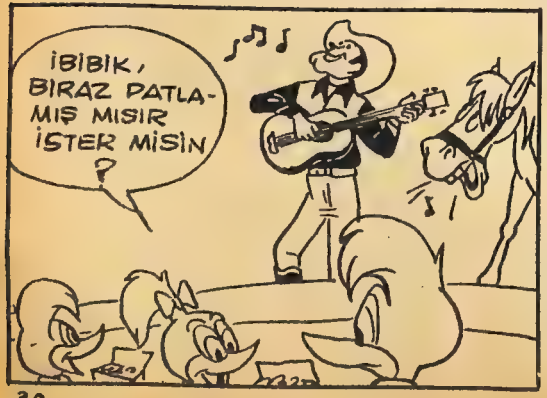
İBİBİK, BİRAZ PATLAMIŞ MISIR İSTER MİSİN?

HAYIR MERSİ. DAHA BİTİRİLECEK BİR KÜFE YAPRAĞIM YAR.

İKİ YALANCI

Bir gün Tepetaklak ile Körgöz adlarında iki yalancı, yolda biribirine rastladılar.

Tepetaklak sırtında bir torba içinde yonga, Körgöz de tezek getiriyordu. Tepetaklak selâm verdi:

-Merhaba dostum!

-Merhaba aslanım. Çuvalında ne var?

-Ceviz. Kasabanızda bu yıl cevizin pahalandığını işittim. Dedim ki: "bir torbacık da ben satayım, kâr edeyim bari.." Ya seninkinde ne var?

Körgöz sırıttı:

-Keçiboynuzu. İstersen, cevizlerinle değiş tokuş yapalım.

Tepetaklak razı oldu:

-Hay hay! Yalnız bir koşulla, torbalarımızı açmıyacağız. İçine bakmadan mallarımızı değiştirelim.

Körgöz kabul etti.

-Nasıl istersen. Yalancı değiliz ki, biribirimizi aldatalım.

Torbalarını değiştirdiler ve herbiri kendi yolunu tuttu. Körgöz yolunun yarısına kadar yürüdükten sonra, meraklanmağa başladı.

-Bu torba amma da hafif! İçindekiler cevize pek te benzemiyor.

Çözdü baktı.. bir de ne görsün: Torbanın içi ağzına kadar yonga dolu.. Körgöz avaz avaz bağırmağa başladı.

-Seni gidi yalancı, madrabaz seni!. Yakalayayım seni de gör! Yongaları yere döktü ve Tepetaklağın arkasından koştu.

Tepetaklak ta, torbasından gelen fena kokudan huylanmış, yarı yolda mola verip, torbasını açarak içine bakmıştı: torbanın içinde tezek vardı.

Tepetaklak küplere bindi:

-Vay utanmaz vay! Ben bunları senin burnundan fitil fitil getiririm. Görürsün sen!..

Tezeği yere boşalttı ve Körgözü yakalamak için koştu. İki yalancı ikinci kez karşılaştılar; biribirlerini saçlarından yakalıyarak adam akıllı dövüştüler.

Dayak faslından sonra, nefes almak için yolun kenarına oturdular. Karınları aç, torbaları boştu, ne yapmalı? Uzaktan bir çiftlik görünüyordu. İki yalancı, çiftliğin ağasına iş istemeğe gittiler.

Tepetaklak çoban oldu; Körgözü'de çiftliğin bekçisi yaptılar. Ertesi sabah Tepetaklak, bir ekmeğin yarısını koynuna sokarak sürüleri otlatmağa yollandı. Akşama kadar hayvanların peşinde dolaştıktan sonra, güç halle eve gelebildi.

Körgöz de pek memnun değildi. Nasılsa akşama doğru bahtı açıldı: avluyu süpürürken bir lira buldu. Parayı avucuna sıkıştırdı ve arkadaşını karşılamağa gitti.

Tepetaklağı yorgun argın görünce:

-Nasıl arkadaş?

Diye sordu.

Öteki hiç bozmadı:

-Mükemmel!. Zaten iş yok ki, hayvanlar kendi başlarına otlayıp çayır çimen yiyorlar. Sen de canın istediği kadar yat uyu. Ara sıra köylüler gelip çöreklerle ayran sunarlar. Sen nasıl çalıştın bakayım?

Körgöz omuz silkti:

-Benimki de iş midir?.. Avluyu süpürdüm. Can sıkıntısından kaval çaldım ve gazel okudum. Akşam ağa geldi, bu bir lirayı bana bahşiş verdi.

Tepetaklak:

-Haydi biz işlerimizi değiştirelim. Yarın sen hayvanlarla yaylâya git. Ben de senin yerinde evde bekçilik ederim. Olmaz mı?

Körgöz razı oldu.

Sabah Körgöz, sürüleri, otlatmağa götürdü; Tepetaklak çiftlikte kaldı.

Akşam, ikisinin de suratları asık, buluştular... Körgöz bir inek kaybetmiş. Tepetaklak gece yarısına kadar işini bitirememişti. Ağaları kızmış ve her ikisini de temiz bir haşlamıştı.

Körgöz arkadaşına söylendi:

-Davar otlatmağı bana kolay bir iş diyen sen değil misin?

-Ya sen avlu süpürmek önemsiz bir şey demedin mi

Eğer o sırada ben o taraftan geçmeseydim, bunların kavgası bugüne değin bitmiyecekti. İki yalancıyı barıştırdım. Artık bundan sonra biribirini aldatmıyacaklarına söz verdiler. Siz de buna şahit olunuz.

EĞLENCELİ Sayfa

Dikkatle bakınız. Burada kaç tane küp var?

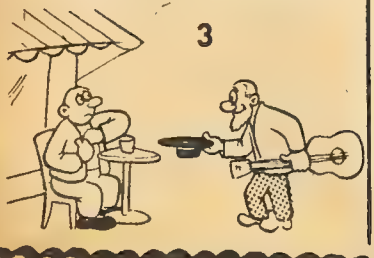

ESKİDEN DE YAPMIŞ

-Gece bekçisi olmak istiyorsunuz. Peki bunu yapabileceğinizi nereden bilelim?

-Uykum çok hafiftir. En ufak gürültüde uyanırım.

ANLAŞAMAMAZLIK

Temel bir adamın koca bir piyanoyu evinin kapısından geçirmek istediğini gördü. Adamcağız kan ter içinde kalmıştı. Temel acıdı:

-Bay amca! dedi. Size yardım edebilir miyim?

Beraberce uğraşmağa başladılar.. Aradan yarım saat geçti. Temel de kan ter içinde kalmıştı. Mendilini çıkardı. Yüzünü silerken söylendi:

-Of yoruldum! Galiba piyanoyu içeri sokamıyacağız.

Adam hayretle Temelin, yüzüne baktı:

-Ne? diye bağırdı. Ben dışarı çıkarmağa uğraşıyorum evlâdım!..

KARDEŞİNİ NİYE ARIYOR?

-Hâlâ sabahleyin kaybettiğin parayı mı arıyorsun?

-Hayır!. Onu kardeşim buldu.

-Öyleyse ne arıyorsun?

-Kardeşimi!..

SAAT SIFIRI VURUR MU?

-Bu saatte mi geliyorsun. Nerelerde kaldın?

-Fakat anneciğim saat henüz 10.

-Nasıl on.. Şimdi bir defa vurdu.

-Anneciğim bizim saat sıfırı vurmaz bilmiyor musun?

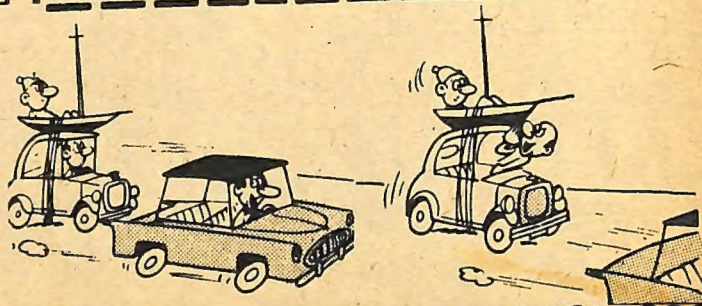

Ayşenur Yener

Ahmet Yılmaz

Nilgün Gülpınar

Filiz Durukan

Salih Z. Şensöz

Nursel Uslu

BİRBİRİMİZİ TANIYALIM

Yıldız Bayraktar

Bekir Ulutaş

Meral Eşlik

MİNİK KARDEŞLERE

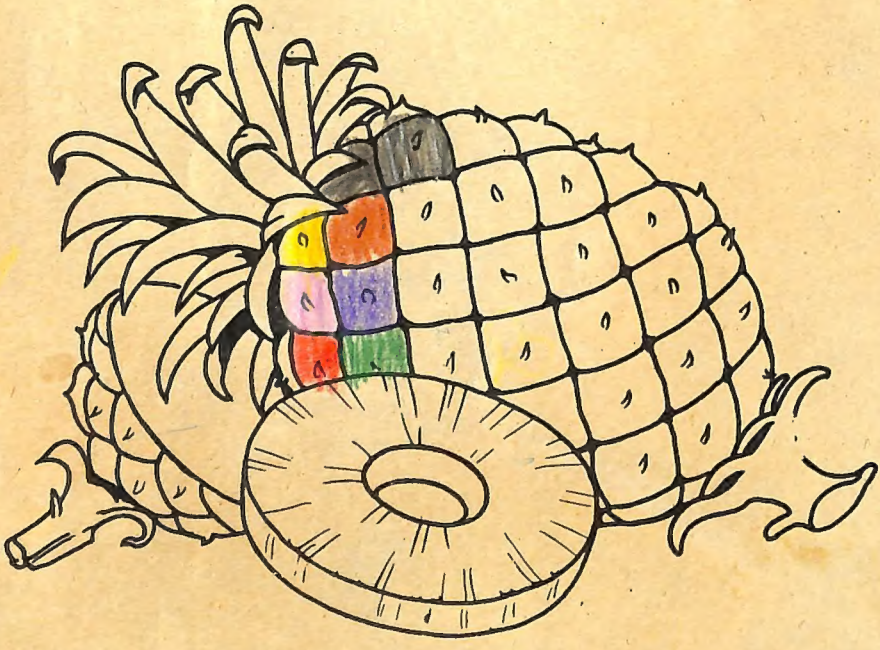

RESİMLERİ RENKLİ KALEMLERİNİZLE BOYAYINIZ

KÜLTÜR YAYIN 9

TASARRUF KÜÇÜK YAŞTA BAŞLAR

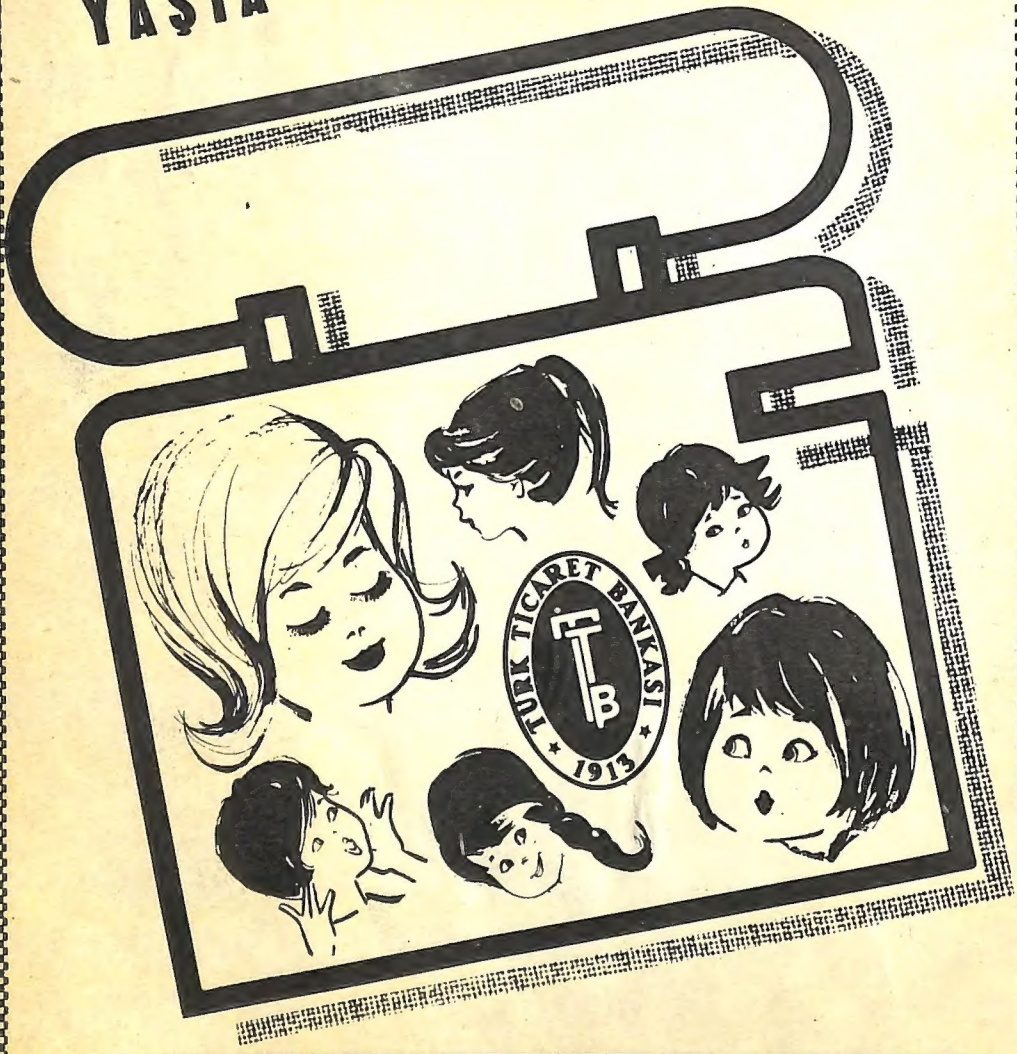

TÜRK TİCARET BANKASI